

Die d'eer, en staetzucht, nijt en 't onverstant ons baert,
En een Gemeente vrij van vlekken hier op aerdt . . ." 1)

Het is dan ook niet te verwonderen, dat hij veel in Rijnsburgsche kringen verkeerde en er zijn bruid vond. Zij heette Maritge Jacobs van Wetteren en was van moederszijde een kleindochter van Jan van der Kodde, een van de stichters van de vrije gemeente aldaar. Uit dit huwelijk, te Rijnsburg gesloten in den zomer van 1666, werden vijf kinderen geboren, waarvan drie, Jan, Cornelia en Ingenieta hun vader overleefden.

Van Geel had een zwak gestel. In 1692 herstelde hij van een zware ziekte die hem tot op den rand van den dood had gebracht 2), om eenige jaren later na een vreeselijk en langdurig lijden (kanker in de kaak) op den laatsten dag van het jaar 1698 te overlijden 3).

„Hij was,” zegt Van Arkel, „een christen met naem en daet, een belijder en belever van den eenvoudigen Evangelischen Godtsdienst, zooals die door Christus en zijne Apostelen gepredikt zijnde, overal, altijd, en van alle christenen voor den eenigen regel en richtsnoer van onzen handel en wandel gehouden is en nogh wort; een gezwore vyant van alle secten en sectarissen; een vriend van eene algemeene onderlinge verdraegsaemheyt in alle punten die betwistbaer en bijgevolge niet grontwezentlijk zijn . . .”

Van zijn werkzaamheid als schilder bezitten de Nederlandsche musea nog maar enkele werken. Ons Museum Boymans heeft een genrestukje van zijn hand en het hier gereproduceerde zelfportret berust in het Rijksmuseum. De schilder wijst hierop naar een van zijn werken, een Simson en Dalila, dat volgens Van Arkel na zijn dood in de familie bleef, en thans waarschijnlijk deel uitmaakt van de Galerie

1) Gedichten blz. 291.

2) Gedichten blz. 187: Op mijnen geboortedagh, verschenen den 20 October 1692.

3) 3 Mei 1695 compareerde hij nog als getuige voor notaris De Custer bij het opmaken van de huwelijksche voorwaarden tusschen zijn schoonzuster Cornelia van Wetteren, weduwe van Jan Viruly en Herman ten Cate, koopman te Amsterdam, weduwnaar van Sara Blaupot.